

கவிதைக் கலகம்

பல்வகைப் பாடல்கள்

கலைஞர்
நா.புவனகந்தரம்

கவிதைக்

கலசம்.

யாழ்ப்பாணம்,
வட்டுக்கோட்டையூர்,
கலைஞர், நா.புவனசுந்தரம்.

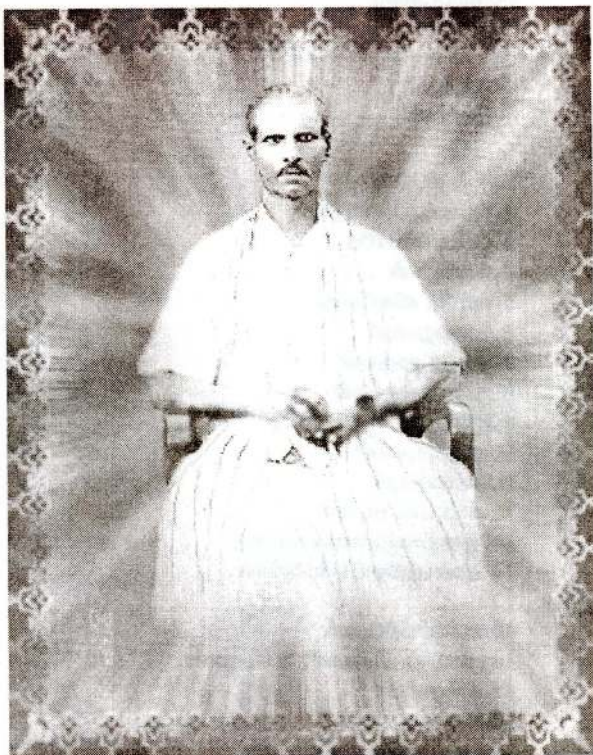
வெளியீடு :
வட்டுக்கோட்டையூர்,
தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தார்.

கட்டுரைகள்

புத்தகங்கள்

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of book : Kavithaik Kalasam
Classification No : 494. 811
Author : N.Puvanasundaram
(Retired Senior Road Inspector N.R.T.B Jaffna)
Publisher : Vaddukkoddai Tamil Elakiya Mantram.
Language : Tamil
Edition : 2006
Date Of Publication : 2006.11.30.
Paper used : 70g/m² copy paper
Size : 21 x 15 cm
Printing : Mayans.Sinthupuram
Price : Rs.150/=

சமர்ப்பணம்

அண்ணாவியார் வேலுப்பிள்ளை நாகலிங்கம்

கலைத்தாய் கனிய:

1902-05-10

கலைத்தாய் கலங்க:

1979-11-30

உள்ளுறை

வெளியீட்டுரை
ஆசிரியரை
படைப்பாளன் வெளிப்பாடு
அணிநூலை
சாற்றுக்கவி

I.இறைவன்

- 1.சிந்தி விநாயகர்
- 2.பிரணவப்பொருள்
- 3.பிள்ளையாரீர
- 4.சிவபிரான்
- 5.வடநீர் விசுவசுந்தர்
- 6.உடைநாயகி
- 7.சந்திரி மூலகன்
- 8.நல்கைக்கந்தன்
- 9.ஞானநிதி
- 10.நாராயணன்
- 11.தசாவதாரம்
- 12.வைரவக் கடவுள்
- 13.புயங்கொல்லை வைரவந்
- 14.அன்புந்தெய்வம் அம்மா

II.இயற்கை

- 15.இளங்கழிபிரான்
- 16.மழையரசி பவனி போந்தாள்
- 17.தண்ணிலா
- 18.பொருமழை
- 19.பசு புலம்பெயர்ந்ததோ!
- 20.பேசுவன் பேசுவல்

III.நாடும் நடப்பு

- 21.புரவி நடனம்
- 22.வானவூர்தி
- 23.சுமாதானம்
- 24.கதப்பொங்கற் பெருநாள்
- 25.கீண்கிரயம் ஏன்..?
- 26.ஏழையின் சீற்றம்

IV.கதை

- 27.நகைவியின் ஏக்கம்
- 28.எலியின் கதை
- 29.சிறுமியும் கிழவியும்
- 30.கயலின் காதல்
- 31.மந்திரி மகை
- 32.வசுவண்டிப் பயணம்

வெளியீட்டுரை

கவிதைக் கசைம் என்னும் இந்நூல் வட்டுக்கோட்டையூர் கலைஞர். நா.புவனசுந்தரம் அவர்கள் பாடசாலை மாணவர் களுக்கும் மற்றும் சஞ்சிகைகளுக்கும்மாக இயற்றிய பாடல்கள் சிலவற்றின் ஒரு தொகுப்பாகும் .

இத்தொகுப்பினை யாம் இறைவன் , இயற்கை, நாகும் நடப்பும், கதை என்னும் நான்கு பகுதிகளாகப் பகுத்துத் தந்துள்ளோம்.

பாடல்கள் சுவை யிக்கனவாகவும் பல்வேறு சந்த பேதங்களைக் கொண்டனவாகவும் விளங்குகின்றன . நூலாசிரியர் 23 ஆண்டு காலமாக எங்கள் வட்டுக்கோட்டை இலக்கிய மன்றத்தின் பொருளாளராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார். மன்றப் புத்தக வெளியீடுகளில் இவரின் பங்கு அளப்பரியது. ஆர்வத்துடன் நூற்பிரதினைப் படியெடுத்தும் மற்றும் அச்சுப்பிரதிகளை ஒப்பு நோக்கி வழுக்களைத் திருத்தியும் உதவுவார். இந்த அநுபவமும் மேலும் பண்டிதர் திரு. க.மயில்வாகனாரதும் கலாநிதி. பண்டிதமணி சிவத்திரு க.வைத்தீசுவரக் குருக்களினதும் தொடர்பால் ஏற்பட உள்ளது எனலாம்.

இந்த நல்ல கவிதை நூலினைப் பள்ளி மாணவர்களும் மற்றும் தமிழ் ஆர்வலர்களும் பெற்றுப் படித்துப் பயன் அடையுமாறு வெண்குகின்றோம்.

நன்றி, வணக்கம்

வட்டுக்கோட்டை

தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தார்

உ

சிவமயம்

கலாநிதி, பண்டிதமணி, மூதறிஞர், ஈழத்துச் சிந்தம்பரம்
சிவத்திரு க.வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள் வழங்கிய

ஆசியுரை.

வடக்குக்கோட்டையூர் கலைஞர் நா.புவனசுந்தரம் அவர்களைப் பல ஆண்டு
காலமாக அறிவேன். இவர் இப்போது கவிதைக் கலையும் என்னுக்குச் செய்யுள்
நூல்தொகுப்பு ஒன்றை வெளியிடுகிறார்.

இவர் எங்கள் அன்புக்குரிய பண்டிதர் க.மயில்வாகனாரோடும் முன்பு
பலமுறை காரைநகருக்கு வந்ததுண்டு. அப்பொழுதெல்லாம் எம்மோடும்
உரையாடுவார். உரையாடும்போதே இவர் நல்ல தமிழறிஞர் என்பதை
அறியமுடிந்தது.

மேலும் இவர் நாடகத்துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். மூலக்கமையார்
என்னும் பெயருடன் நாடக நூல் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்ட உருவியவர்.

இப்போது வெளியாகும் கவிதைக்கலையும் இறைவன், இயற்கை, நாகும்
நட்பும், கதை என்னும் நான்கு பிரிவுகளின் கீழ் முப்பத்தொரு தலைப்புகளில்
அமைந்திருக்கக் காண்கின்றோம். பாடல்கள் சொற்சுவை, பொருட்சுவை
உடையனவாக இருக்கின்றன மேலும் கற்பனைத்திறமும் வாய்ந்தவை.

அன்பர்கள் நூலைப் பெற்றுத் தமிழின்பம் பெற
வேண்டுகொண்டு வாழ்த்துகின்றோம். தொடர்ந்து இதுபோன்ற பல
நூல்களையும் இயற்றி வெளியிடவும் வேண்டுகின்றோம்.

கந்திரோடை,
சுன்னாகம்.
2006.09.05

க.வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள்

படைப்பாளன் வெளிப்பாடு...

எனது நீண்டநாள் ஆசை இன்று நிறைவெய்துகின்றது.
நினைக்க நினைக்க நெஞ்சம் பெருங்களிப் பெய்துகின்றது.

ஒரு மனிதனுடைய வளர்ச்சிக்குரிய பிற்புகத்தில் சூழல்
முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது.

நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில் எனது தந்தையார்
வீட்டுக் கருமங்களை ஆற்றும் வேளைகளில் பதைப்பெட்ட
பாடல்களைப் பாடிவருவது வழக்கம். அவற்றுள் பெரும்பாலானவை
நாட்டுக்கூத்துப் பாடல்களும் கப்பற் பாடல்களும் ஆகும்.

நாடோறும் கேட்குவந்த பாடல்களின் சந்த பேதங்கள் என்
பிஞ்சு உள்ளத்தில் பசுமரத்தாணி போல் பதிந்தன. யானும்
அச்சந்தங்களைக் கொண்டு கவிதைகள் புனைய வேண்டுகொண்டே
எண்ணினேன். காலங்கள் உருண்டோடக் கல்வியினை முடித்துக்
கொண்டு இலங்கை போக்குவரத்துச் சபையில் கடமையாற்றத்
தொடங்கினேன்.

இக்காலப் பகுதியில் பண்டிதர். க. மயில்வாகனனார்,
ஆசிரியர், கைவ, தமிழ் அறிஞர் அ. முருகவேள் ஆகியோரின்
நெருக்கமான தொடர்பு ஏற்பட்டது. பண்டிதர்ஐயா அவர்களினால்
நிறுவப்பட்ட வட்டுக்கோட்டைத் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தினது
பொருளாளர் பதவியையும் ஏற்றிக்ருந்தேன்.

வட்டுக்கோட்டைத் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தார் வண்ணத்
தமிழ் நூல்கள் பலவற்றை வெளியிட்ட வந்தனர்.
வருகின்றனர். வெளியீடுகளில் எனது சிறிய பங்கும் உண்டு.
ஏட்டுப்பிரதி களில் இருந்த நூல்களைப் படியெடுத்தும், மற்றும்
அச்சுப்பிரதிகளை ஒப்பு நோக்கி வழுக்களைத் திருத்தியும்
உதவுவேன்.

வெளியிடப்பெறும் நூல்கள் சம்பந்தமாக அறிஞர்
பெருமக்களைச் சந்திக்கும் அரிய வாய்ப்புக்களும் எனக்குக்
கிடைத்தன. குறிப்பாக முதலறிஞர் கலாநிதி பண்டிதமணி சிவத்திரு
க. வைத்தீஸ்வரர் குருக்கள் ஐயா அவர்களின் ஆலோசனை

பெறும் பொருட்டு அடிக்கடி அவர்களைச் சென்று சந்திக்கும் வாய்ப்புக்களும் கிடைத்தன.

இவ்வருபவமெல்லாம் அடிமனதில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்த, கவிதை புறைய வேண்டும் என்ற ஆவல் விதைக்கு, நீர் உற்றுப் பசுளையிட்டன. பள்ளி மாணவர்களுக்கும் சஞ்சிகை களுக்குமெனப் பாடல்கள் மலர்ந்தன.

ஒருநாள் நான் எழுதிய பாடல்களின் பிரதிகளை வைத்துப் பாடிக்கொண்டிருந்தேன். அவ்விடத்திற்கு வருகை தந்த பண்டிதர் ஐயா அவர்கள் பாடல்களைக் கேட்டு இரசித்து நூல் வடிவில் உருவாக்க வேண்டுமென விருப்பினார். அவர்களுடைய நன்முயற்சியினால் இந்நூல் கவிதைக் கலையும் பெயருடன் வடக்குக்கோட்டைத் தமிழ் இலக்கிய மன்ற வெயிடீடாக வெளிவருகின்றது.

ஆசியுரை நல்கிய முதலிசூர், கலாநிதி, பண்டிதமணி, சிவத்தீரு க. வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் ஐயா அவர்கட்கும், அணிந்துரை அளித்த புலவர்மணி, பண்டிதர், க. மயில்வாகனாரர் அவர்கட்கும், சாற்றுக்கவி வழங்கிய கலைவாரிதி, பண்டிதர், ம. ந. கடம்பேசுவரன் அவர்கட்கும், கணனி வடிவாக்கம் செய்த மாயன் பதிப்பகத்தாருக்கும், குறிப்பாகச் செல்வன் க. துளசிவர்மன் அவர்கட்கும், உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எமக்குச் சந்தத் தமிழ் அறிவுறுத்திய தந்தையார் அண்ணா வியார் வே . நாகலிங்கம் அவர்கள் திருவடிக்கு இந்நூலைச் சமர்ப்பணமாகுகின்றேன்.

அன்பர்கள் ஆதரவாளர்கள் இந்நூலைப் பெற்றுப் படித்து இன்புறுவார்களாக.

“அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்

பேணித் தமராக் கொளல்”

-திருவள்ளுவதேவர்-

நன்றி, வணக்கம்

தெய்வலிங்க வாசம்
வடக்குக்கோட்டை

நா. புவனசுந்தரம்.

07.08.2006

அணிந்துரை

கலைஞர் நா.புவனசுந்தரம் அவர்கள் கவிதைக் கலையில் என்னுட்குச் செய்யுட டொருப்பினை எமக்கு அளித்துள்ளார். நூலைப் பற்றி ஆராயுமுன் கலைஞரின் பிற்புகைத்தைத் தெரிந்து கொள்வது நலம் .

இவர் தமிழ் மொழியிலும் ஆங்கில மொழியிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். இவருடைய தந்தையார் நாடகக்கூத்துக் கலையிலும் மற்றும் கப்பற் பாடல், காவுடி, கரகம் போன்ற பிறநுறைகளிலும் கைதேர்ந்தவர் . தருமபுத்திர நாடகம் என்னும் வடமொடி நாடகக்கூத்தில் காந்தாரி என்னும் பாத்திரத்தை ஏற்றும் நடிக்தவர். பிற்காலத்தில் பல இளைஞர்களுக்கு நாடகக்கூத்து அண்ணா வியாராகப் பயிற்சியும் அளித்தவர்.

குலவித்தை கல்லாமல் கைவரும் என்பர் உலகோர். புவனசுந்தரனாரும் இவற்றில் வல்லவர். முருகம்மையார் நாடகத்தை எழுதி அச்சிடல் வழங்கியவர். அந்நூல் பலரது பாராட்டையும் பெற்றது.

கவிதைக் கலையில் என்னும் இந்நூல் வெளிவருகிறது. இது முப்பத்தொரு தலைப்புக்களைக் கொண்ட நூற்றொன்பது செய்யுள்களால் ஆனது. முன்னோர், பாடல்களை ஒருதிறப்பாடல், பலதிறப்பாடல் எனப்பகுப்பர். இந்நூல் பெரும்பாலும் ஒருதிறப்பாட்டாக அமைந்திருக்கிறது. மற்றும் பாடல்கள் அனைத்தும் சொல்லவங்காரம், பொருளவங்காரம் முதலியவற்றைக் கொண்டுள்ளன.

அறிஞர் பெருமக்கள் சொற்கள் செறிவு, தெளிவு, சமநிலை, இன்பம், ஒழுக்கிசை, உதாரம், உய்த்தவிலை பொருண்மை , காந்தம், வலி, சமாதீ முதலிய பத்துக் குணங்களையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பர்.

இவரின் செய்யுள்கள் இவற்றைக் கொண்டுள்ளன. விரிவஞ்சி ஒருசிலவற்றை மட்டும் காண்போம்.

எண்ணவகை யோதவவள் எழுந்து சென்றே
 ஶக்மத்ய சிந்தொடரக் கரைய டைந்தே
 கண்ணகையை கணவகாவன் வரவை நோக்க
 கடுவேகத் தொடுபுலும் ஆர்த்த டிப்ப
 விண்ணகையை ஆழித்தாய் வீறு கொள்ள
 விண்ணவரும் அஞ்சியதை விழித்து நிற்ப
 மண்ணகையை மதீமுகத்தாள் உகுத்த கண்ணீர்
 மலையுருட்டி ஆறென்ன வந்த தம்மா!'

செய்46

மந்தி மடை என்னும் தலைபின் கீழுள்ள பாடலொன்றைத்
 தருகின்றோம். உழவன் பலநாள் முயன்று அரும்பாடு பட்டு செய்த
 பழத்தோட்டத்தில் குரங்குகளின் தொல்லை யிகுதியும்
 இருந்தது. அவற்றைத் தடுப்பதற்கு ஓர் உபாயமாகப்
 பழங்களையும் போதைப் பொருள்களையும் குவித்து
 வைத்தான். அவ்விடத்திற்குக் குரங்குகள் பெருங்கூட்டமாக வந்து
 அவற்றை உண்டன. சிப்பு போதைப்பொருள்களையும்பருகின
 . வெறி தலைக்கேறியது. அதன் காரணமாக ஒன்றுடன் ஒன்று
 அடிபட்டு அவ்விடத்தை விட்டு விலகின. உழவன் நிக்மதியாக
 வாழ்ந்தான்.

பழங்கள் புசித்து முடித்த சின்தர்
 பருகப் பானம் வேண்டு மென்றே
 பழங்கள் கண்ட மந்தி சிலவும்
 பாய்ந்தெ டுத்து உண்டன
 கிழட்டு மந்திக் கூட்ட மொன்று
 குழந்தை குட்டி களுக் கெல்லாம்
 குழப்பஞ் செய்யும் கள்ளெ டுத்துக்
 கொடுத்து இன்பந் துய்த்ததே

செய்96

இவருடைய பாடல்களில் நகை, அழகை, ஆழிவரல், மருடகை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை, சாந்தம் என்னும் ஒன்பான் சுவைகளும் இருப்பதை வாசகர் காண்பார்.

ஆசிரியர்கள், தமிழார்வலர்கள் இந்நூலினை வாங்கிப் படித்து நயம் துய்த்து இரு போன்ற பல வேறு நூல்களையும் ஆய்ந்துமாறு ஊக்குவிப்பார்களாக.

வாரம் பட்டுழித் தீயவு நல்லவாம்
 தீரக் காய்ந்தாழி நல்லவுந் தீயவாம்
 ஒரும் கவையத்தி யற்கையன் நோவெனா
 வீர வேனெடுங் கண்ணி விளம்பினாள்

சீவகசிந்தாமணி 888

புலவர்மணி, கலைவாரிதி, கலாபூஷணம்
 பண்டிதர் க. மயில்வாகனனார்.
 வட்டுக்கோட்டை.

ஷங்கிய

சாற்றுக் கவி

சந்த யிருந்தீடு சிந்தென (வு)வந்து
 சாரலகு விகளென விழுந்து
 முந்து நயத்தீடு கசையாய் நிறைந்து
 முத்தமளிப் போமென முகைந்து
 நொந்து வருந்துமெம் மாரிணி அகற்ற
 நந்துபுகழ் மருந்தாய் கவியால் நயந்து
 சந்தமார் பூலோகர் செய்தனை நூலாய்
 சிந்தவிப் புவனயினிக் கவென்றோ!

நாட்டார் கலைகுனிவன் கலையெலாந் தேர்ந்தோன்
 நாட்டுக் கூ. த்தெனும் நலயிருநால் தந்தோன்
 ஆட்டமும் வகையும் அறிந்தரங்கு தேர்ந்த
 அண்ணாவி நாகவிங்க அரும்பெயர் விளங்க
 ஆட்டமும் தாளமும் அரங்கெலாந் பொலிய
 அப்பனவன் பெயரிற் கலைப்பள்ளி கண்டோன்
 வேடகையதாய்க் கொங்கு வருவேதாரக் கங்கு
 விருந்துயர் கலைக்கே வேள்வியாய்ச் செய்வான்

சிந்துபுரம் வாலும் செய்மையிரு கலைகன்
 தெம்மாங்கு பாடி சிந்துபா மேவி
 வந்தரங்கு புகுந்தீடில் வளமார் கலைகள்
 வாழ்த்துதும் சீவனை வாகாய் நயந்து
 தொந்தீ குலங்கத் தோளிகை சிவிர்த்தீச்
 சிரசிகைத் தூக்கீத் தாளயிசைக் குங்கால்
 தீந்தோ தீந்தோ தீங்குதோ தளாங்கு தரிசுட
 தோமெனப் தட்டியெழுந் தார்ப்பரிப்பரே!

வாழ்க கலையெலாந்

பண்டிதர். ம. ந. கடம்பேசுவரன்

நந்தாவினக்கம்

சிந்துபுரம்,

வெட்டுக்கோட்டை.

1. சித்தி விநாயகர்

[சித்தி விநாயகனைச் சேவிப்போம்]

1. பொன்னுண்டாம் மிக்க பொருளுண்டாம் போகமுண்டாம்
எண்ணுமுயர் வாழ்வும் எளிதுண்டாம் - நன்றுதவு
சித்தி விநாயகன்றாள் சேவித்தே எப்போழ்தும்
நீத்தித் தொழுமின் நயந்து.

2. பிரணவப் பொருள்

[வரம் அருள்வாய் பிள்ளையாரே]

(எடுப்பு)

2.பிரணவப் பொருளாம் பிள்ளையாரே - எமைப்
பீடித்த வினைதீர்க்கும் பிள்ளையாரே

(தொடுப்பு)

ஓமெனு மந்திர உயர்ஞானப் பொருளே
நாமென்றும் வாழ்ந்திட நலந்தரு முதலே
ஞானமும் கல்வியும் நல்ல புகழும்
மானமும் வீரமும் மேவிட அருளும்

(பிரணவப்.....)

(முடிப்பு)

சிந்திப் பவர்க்கருள் கணபதி நீயே
சித்தி யெலாந்தரு செல்வமும் நீயே
வந்திப் பவர்க்கருள் வாரணம் நீயே
வாக்கினி லமர்ந்து வரமருள் வாயே

(பிரணவப்.....)

துன்பக் கடலில் துடிக்கும் அடியரை
துதிக்கை யாலே தூக்கி அணைப்பாய்
இன்பம் ஈயும் இருசெவி யாலே
இதமாய் வீசி அவர்க்கருள் செய்வாய்

(பிரணவப்.....)

ஆற்றங் கரையிலும் அரசின் நிழலிலும்
வீற்றிருந் தருளும் வித்தகக் களிநே
ஏற்றம் வாழ்வில் நாழு மெய்திட
ஏற்றி அருள்வாய் ஞான சோதி.

(பிரணவப்.....)

3. பிள்ளையாரே

[எங்கள் உள்ளந்தனில் உறைவாய்]

3. பிள்ளையாரே பிள்ளையாரே பிள்ளையாரே
பெருச்சாளி வாகனரே பிள்ளையாரே
பள்ளிக்குச் செல்கையிலே பிள்ளையாரே
பார்த்துநித்தம் வணங்குவோம்பிள்ளையாரே
கல்லென்று எம்மையுமே கூறுதற்கோ
கல்லாக நீரிருந்தீர் பிள்ளையாரே
கிள்ளைமொழிக் குழந்தைகள் இங்கு வந்தோம்
கிடைக்கநல்ல வரமருள்வாய் பிள்ளையாரே

4. கொட்டுமழை வெய்யிலிலுங் கலங்காமல்
கோயில்கொண் டிருப்பதேனோ மரநீழல்
செட்டியுன்றன் தம்பியாரும் குன்றுதொறும்
சென்றுவிட்டார் கூத்துவிளை யாடிடவே
பிட்டுக்காய் மண்சுமந்த தந்தையுன்னை
விட்டுவிட்டுத் திரிகின்றார் சுடலைதொறும்
ஒட்டியுற வாடவுனக் காருமில்லை
ஒடிவந்தேம் உள்ளங்களில் உறைவாயே

4. சிவபிரான்

[இடர்கெடர்ப் பொருட்டு ஏத்துமின்]

5.திங்களைச் சூடினை திருமுடி மீதே
பொங்கராப் பூண்டனை பொலிவுறு மிடற்றே
எடுத்த கரங்களில் ஏந்தினை மான்மமு
அடுத்த புலித்தோல் அசைத்தனை அரைக்கே
அன்பருக் கருளும் அணியார் பதமே
பதத்தே அணிந்தனை சிலம்புங் கழலும்
அன்னையொ டுவந்தே அமர்ந்தனை இனிதே
ஏத்துதும் ஏத்துதும் இடர்கெடற் பொருட்டே

5.வட்டுர் விசுவேசர்

[பெருமானே காக்க வருவாய்]

6.அருள்கொண்ட வட்டுர் விசுவேசா நின்னை

அயராது நின்று பரவ

மருள்கொண்ட நோய்கள் அணுகாத வாறு

மகிழ்வாழ்வு தந்து அருள்வாய்

இருள்கொண்ட பூமி ஒளிகாண நீடு

இசையுற்று நாளும் மிளிரப்

பொருள்கொண்ட நாமம் உரைத்தாலே போதும்

பெருமான்நீ காக்க வருவாய்

6. உலகநாயகி

7. அன்னையாம் ஆதி சக்தியே
அண்டமெலாந் தொழுதுநா மேத்தும்
பன்னுஞ்சீர் பாவையே பரமரின்
பாங்கமரும் பரமேஸ் வரியே
உன்னுஞ்சீர் உலகின் தாயே
உளமுந்தான் குழைந்து பணிவேம்
எண்ணும்நல் போகம் எனைத்தும்
ஈந்தேதான் அருள்வாய் ஈங்கே
8. எளிதேதான் வந்திங் கடியர்
இன்புந்தான் எய்தி நிற்பர்
அளித்தேதான் வரமும் மகிழ்வாய்
அணியாரும் வீயோ டையாய்
ஒளியேதான் குன்றி நின்றார்
உன்றன்தன் அடியர் எல்லாம்
தெளிவேதான் இலையோ தேவி
தீர்த்திடுவாய் இடர்கள் இனியே
-வேறு-
9. பிணியாற் பிணித்த உடலைச் சுமந்து
பெரிதும் அலைந்து திரிவாரும்
துணிவே யிழந்து துயரக் கடலில்
தினமும் தோய்ந்து திகைப்பாரும்
அணிகள் அணிந்தே வருவாய் ஈங்கண்
அடியர் தொழவே முத்துமாரி
பணிவேம் நினையே அனையே இனியே
பணிவுந் திருவும் தருவாயே

7.சந்நிதி முருகன்

[எமை என்று வந்து காப்பாய்]

10.அன்றெந்தாய் சந்நிதியாய் வெஞ்சூரை அட்டனையே
என்றையா வாழா திருந்தேம்யாம் - நன்றோசொல்
இன்றிங்கே நாமெல்லாம் இன்னல் உறுகின்றோம்
என்றுவந்து காப்பாய் எமை

வேறு

11. உவரிக் கருகில் உவந்தமர்ந்தே
உலகம் உய்ய அருள்பொழிந்தே
பவநோய் போக்கும் பரம்பொருளே
பரமன் மைந்தா படையாளி
துவக்குச் சத்தம் தொடராமல்
துன்பக் கடலில் தோயாமல்
கவனம் எடுத்தே எமைக்காப்பாய்
கதிர்வேல் சந்நிதி முருகையா

8.நல்லைக் கந்தள்

[நிறைவாழ்வு காண அருள்வாய்]

12.பலகோடி மக்கள் களிவிஞ்சி யிந்தப்

படிதன்னி லென்று மோங்கி

வலனோடு நெஞ்சம் தூய்தாகி நல்ல

வழிநின்று நாளும் வளர

நலனோடு மிக்க வருள்நல்கி நல்லை

நகரத் தமர்ந்த குமரா

நிலனோங்க இன்று ரதமேறி யூர்ந்து

நிறைவாழ்வு காண அருள்வாய்

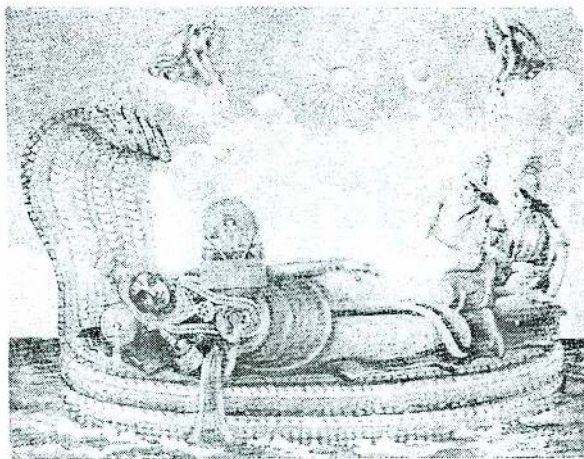
9. ஞானநிதி

[நாரணனே நாளுமுமைப் பணிவேம்]

13. ஆனினத்தை யோம்பிவரும்
ஆயர்குடித் தோன்றி
ஆங்கவர்கள் உறிவெண்ணெய்
அள்ளிநிதம் உண்டு
மானனைய மங்கையர்கள்
பின்சென்றே கூடி
மகிழ்வினொடும் ஆடைகளைத்
திருடிவிளை யாடி
தேனனைய கீதமழை
குழலினிலே சிந்தி
திக்கனைத்தும் இன்பவெள்ளம்
செறிந்தோட மற்றும்
ஞானநிதி கீதைதனை
நந்தமக்கே ஈந்தாய்
நாயகனே நாரணனே
நாளுமுமைப் பணிவேம்

10. நாராயணன்

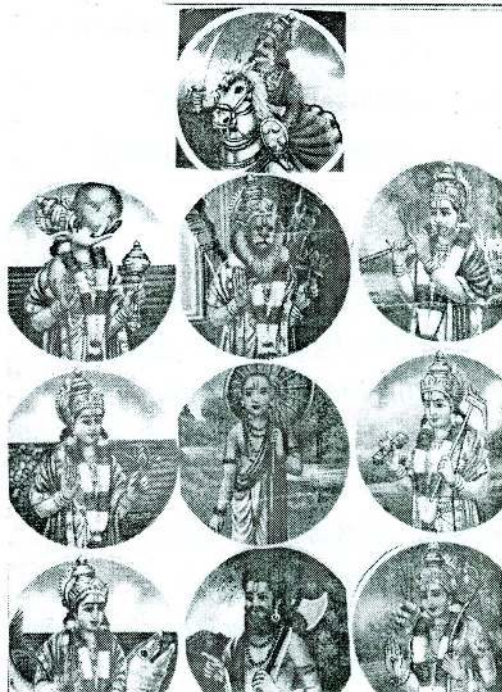

[நாராயணன் நாமஞ் சொன்னால்
தீரா வினைகள் தேய்ந்தே போகும்]

14. கூடும் முரளி கானஞ் செய்தே
பாடும் கடலில் பள்ளி கொண்டோய்
வாடும் அடியர் வாட்டந் தீர
நாடி வருவை நாரா யணனே

15. நாரா யணனின் நாமஞ் சொன்னால்
தீரா வினைகள் தேய்ந்தே போகும்
ஆரா அமுதே அத்தா வென்றால்
நேரா யெமையுங் காத்தே நிற்பான்.

11. தசாவதாரம்

[திருமாலே வரம் அருள்வாய்]

16. மீனாகிக் கூர்மமுமாய் ஏனமதாய் வந்து
 மறைதந்து மலைசுமந்து புவிகாத்தாய் மாலே
 மேனாளிற் குறளினொடு நரசிம்ம மாகி
 மாவலிக்கும் கனகனுக்கும் அருள்சுரந்தாய் மாலே
 கோனாகி கோதண்ட இராமனுமாய் மற்றும்
 கோபந்தீர் பரசுராம னுமானாய்நீ மாலே
 வானாரும் கருநீலக் கண்ணனுமாய் வந்தோய்
 வரமருளே கல்கியென வரவிருக்கும் மாலே.

12. வைரவக் கடவுள்

[உலகம் ஏத்தித் துதிக்கும் வைரவர்]

(எடுப்பு)

17. வைரவர்நீ எங்கள் வைரவர்நீ
வளமுள்ள வாழ்வைத் தருபவர்நீ

(தொடுப்பு)

எயில்முன்றட் டாரே நின்தாதை
ஏவர்க்கும் மேலோன் நீயன்றோ
அயனின் ஒருதலை அழித்திட்டே
அரன்புகழ் காத்ததும் நின்செயலே
பயிர்கள் அன்ன உயிர்களுக்காய்
பரிந்து அருளைப் பொழிபவரே
கையில் சூல மேந்தி வரும்
கடவுள் வடுக போற்றி போற்றி

(முடிப்பு)

கண்கண்ட தெய்வம் வைரவர்நீ
கவலையைத் தீர்ப்பவர் வைரவர்நீ
விண்கொண்ட தேவரின் வினைபோக்கி
வீடும் அளிப்பவர் வைரவர்நீ
எண்கொண்ட உலகம் பல்கோடி
ஏத்தியே துதிக்கும் வைரவர்நீ
பண்கண்ட உடனே வைரவர்நீ
பரிந்தெங்கும் வருவீர் வைரவரே.

13.வட்டூர்ப் புயங்கொல்லை வைரவர்

[புயங்கொல்லைப் பதியாய் புரந்தருளே]

18.வந்துமுன் தாமரை வைகும்

பிரமற்கு வாழ்வுதர

ஐந்து தலையினுள் ஒன்றை

அகற்றி அவன் புரிந்த

முந்து வினைதீர் முதல்வா

புயங்கொல்லை முன்னவனே

தந்து நின்னாரருள் ஆண்டிடு

தக்க தருணமிதே

19.தக்க தருண மறிந்தே

சிறுத்தொண்டர் பாலுவந்தே

மிக்க வருள்சுரந்த மெய்ஞான

வைரவ மூர்த்தியே

தொக்க வருவினை மாசுந்

தொடராமல் நின்றிடவுன்

பக்கம் வந்தேம் புயங்கொல்லைப்

பதியாய் புரந்தருளே

14. அன்புத்தெய்வம் அம்மா

[அம்மா தொண்டு பெரிதே]

20. அம்மா எங்கள் அம்மா
அன்புத் தெய்வம் அம்மா
சம்மா வீட்டில் இருந்து
சுகத்தைக் காணாள் அம்மா
21. தன்னா லாய தெல்லாந்
தானே தேடிக் கொள்வாள்
இம்மா நிலத்தில் உள்ள
இவட்கார் தானும் ஈடோ
22. முருகன் கோயில் மணிதான்
முழங்க எழுந்து இருப்பாள்
அருகில் துயிலும் எம்மை
அழைத்துப் படிக்க வைப்பாள்

23.வருவாய் சிறிதென் றாலும்
வாழ நன்கு வைப்பாள்
கருமம் ஏதும் நிகழ்ந்தால்
கண்ணிய மாக நடப்பாள்

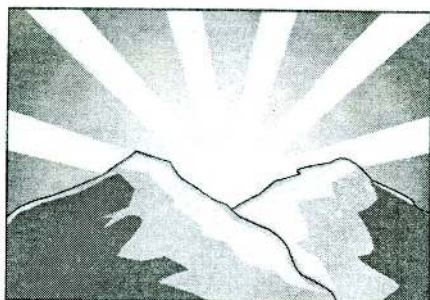
24.சமயல் அறைக்குச் செல்வாள்
சாதம் ஆக்கி வைப்பாள்
அமைதி யாக எம்மை
அழைத்து அன்பு குழைத்து

25.செம்மை யாக ஊட்டுவாள்
தின்று நாமும் மகிழ்வோம்
அம்மை யூட்டும் உணவு
அதற்கு நிகரும் அதுவே

26.இல்லத் தரசி யாக
இருந்து ஆட்சி புரிவாள்
வல்ல பணிசெய் பெண்ணாய்
வந்து சேவை செய்வாள்

27.நல்ல ஆசா னாக
நாளும் பணிகள் ஆற்றுவாள்
சொல்ல வார்த்தை இலையே
அம்மா தொண்டும் பெரிதே

15. இளங்கதிரோன்

[இளங்கதிரோன் எழுந்தான்]

28. சீரார் புவியாஞ் சேயிழையாள்
 தெரியா வகையிற் றிசைபரந்த
 காரா ரிருளாம் போர்வைதனைக்
 களையும் பாங்கில் கதிர் பரப்பி
 பேரா ருவரிப் பெண்கொடிதான்
 பெரிதும் வாழ்த்தே இசைத்துநிற்ப
 ஏரார் குணபால் இளங்கதிரோன்
 எழுந்தான் ஒளியை விரித்தினிதே

29. நல்லா சிரியன் பேரன்பால்
 நாடி யுள்ளத் திருள்தன்னை
 வல்லாங் ககற்றும் வகையென்ன
 வானில் ஒளியை நனிசிந்தி
 பொல்லா விருளை நெடிதோட்டிப்
 பொருந்து மூக்கம் மிகப்பெருக்கி
 எல்லா வுயிரு மேற்றமுற
 எழுந்தான் கதிரோன் கிழக்கினிலே.

16. மழையரசி பவனி போந்தாள்

[தேனையை துளி சிந்தித் திருமகளார் போந்தார்]

30.வானமதை வளைத்தெழுந்த இருளின் ஊடே

வகைகாணா துயிரனைத்தும் மயக்கும் வேளை

மேனிமிரும் மின்கொடியின் விளக்கந் தன்னில்

மேவுமிடிக் குலமெழுந்து மேளங் கொட்டக்

கானமயில் இனங்கூடிக் களித்தே ஆட

கடிதெழுந்து ஈசலெல்லாம் விருது சொல்ல

தேனையை துளிசிந்தித் தென்றல் வீச

திருமகளார் மழையரசி பவனி போந்தார்.

17. தண்ணிலா

[வெண்ணிலவே வெண்ணிலவே விரைந்து வாரீர்]

31. விண்ணெனுங் கடலின் மேகத்

திரையது மோத வாங்கே

எண்ணிட வியலா மீன்கள்

இரிந்துமே ஓடிப் போகக்

கண்ணினைத் திறந்து மெள்ளக்

களிப்பொடுந் திருக்கை மீனாம்

தண்ணிலா வசைந்து செல்லும்

சால்பினைப் புகலப் போமோ

வேறு

32. வெண்ணிலவே வெண்ணிலவே விரைந்து வாரீர்

விசுவேசர் முடியிருந்து வளர்ந்து வாரீர்

தண்ணிலவே உன்வரவுந் தாமத மாகத்

தரணியிலே இருளரக்கன் தாக்கின் றானே

மண்ணிலுந்தன் மனையாளாம் குமுத மாதும்

மனநொந்து செயலிழந்து மயங்கு கின்றாள்

விண்ணிலவே நீயோடி வந்து விட்டால்

விளையுமெங்கள் மகிழ்வையும்நீ காண லாமே

18. போகமழை

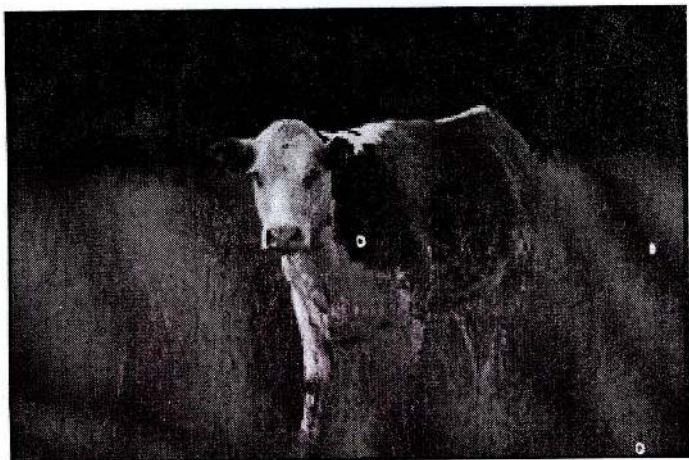

[உழவன் வானம் பார்க்கின்றான்]

33.வேகங் கொண்டு தலையுயர்த்தி
வானம் பார்க்கின்றான் - உழவன்
வானம் பார்க்கின்றான்
தாகங் கொண்டு பயிர்மகளும்
தரையில் வீழ்கின்றாள்- தாயின்
மடியில் வீழ்கின்றாள்.
சோகங் கொண்டு சீவராசி
தேடி அலையுது - நீரைத்
தேடி அலையுது
போக மழையும் பொய்த்த தென்று
யாகஞ் செய்யவே - மக்கள்
யாகஞ் செய்யவே

34.மேகங் கறுத்து மின்னிமின்னி
முழங்கப் பொழியுது - மாரி
முழங்கப் பொழியுது
தேகம் நனையச் சிறுவரெலாஞ்
சிரித்துக் குதிக்கின்றார் -நீரில்
சிரித்துக் குதிக்கின்றார்
தோகை விரித்து மயிலினங்கள்
தொடர்ந்து ஆடுதே - நன்கு
தொடர்ந்து ஆடுதே
வேகங் கொண்டு தலையுயர்த்தி
வானம் பார்த்தவன் - இப்போ
விடியல் காண்கின்றான்.

19. பசு புலம் பெயர்ந்ததோ!

[பசுவே பாலைக் கறக்கவா]

35.பசுவே பசுவே வா வா வா
பாலைக் கறக்க வா வா வா

கள்ள மில்லாப் பசுநீயே
காத்து நிற்கிறோம் ஓடிவா
துள்ளும் உன்தன் கன்றுந்தான்
துன்புற எங்கே நீசென்றாய்?
நல்ல தவிடும் பிண்ணாக்கும்
நாங்கள் தந்தது போதாதோ?
பிள்ளை இங்கே தவித்திடவே
புலமும் பெயர்ந்து சென்றனையோ,
(பசுவே.....)

36.கன்றாய் நீயும் வந்திட்ட

காலம் முதலாய் வளர்த்திட்டோம்
நன்றாய்ப் பெரிய பசுவாகி

நமக்கும் பாலுந் தந்திட்டாய்
தின்றாய் வயிறும் புடைத்தெழவே

திடமாய் இருப்பாய் எனவிருந்தோம்
நன்றி கெட்ட மானிடர்போல்

இன்று எங்கே சென்றனையோ

(பசுவே.....)

37.மடியில் பாலை வைத்திருந்தால்

மகிழ்வு உனக்கும் வந்திடுமோ
குடிக்கப் பாலும் இல்லாமல்

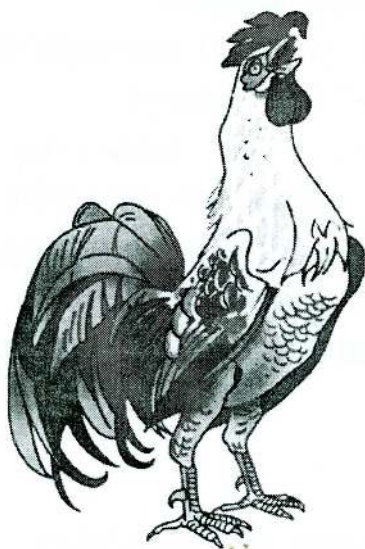
குழந்தைக் கன்றும் தவிக்கிறதே
படிக்கும் பாலர் நாங்களுந்தான்

பாலி லாது வாடுகிறோம்
கடிதே நீயும் ஓடிவந்து

கறக்கப் பாலும் பொழிவாயே

(பசுவே.....)

20.வேலவன் சேவல்

[வேலவன் நாமஞ் சொல்லி அழைக்குதுபார் சேவல்]

38.காலிரண்டு நிலத்தினிலே கம்பீரமாய் வைத்து
கம்பீரமாய் வைத்து
காண்பவர்கள் களிப்படைய நடக்குதுபார் சேவல்
நடக்குதுபார் சேவல்
தாளத்தொடு மேளங் கொட்டிக் கூவுதுபார் சேவல்
கூவுதுபார் சேவல்
தரணியிலே தனக்குநிகர் தானேதா னென்று
தானேதா னென்று

39.காலையிலே துயிலெழுப்புஞ் சேவலிது சேவல்
 சேவலிது சேவல்
 கதிரவனின் வரவைநன்கு கூறிநிற்குஞ் சேவல்
 கூறிநிற்குஞ் சேவல்
 வேளைதவ றாதுநான்கு சாமங்கள் கூவும்
 சாமங்கள் கூவும்
 வேலவனின் கொடியாயும் விளங்குமிந்தச் சேவல்
 விளங்குமிந்தச் சேவல்

40.வால்நன்றாய் நீண்டிருக்கும் வடிவேலன் சேவல்
 வடிவேலன் சேவல்
 வரும்பகையை விரட்டவிரு ஈட்டியேந்தி நிற்கும்
 ஈட்டியேந்தி நிற்கும்
 தலையுயர்த்திக் கண்ணைவெட்டித் திக்கெட்டும் பார்த்து
 திக்கெட்டும் பார்த்து
 தானத்தன தானவெனப் போடுதுபார் தாளம்
 போடுதுபார் தாளம்

41.உலையினிலே இருந்தநல்ல உருக்குவாளை எடுத்து
 உருக்குவாளை எடுத்து
 தலையினிலே தாங்கிநின்று வீசுதுபார் சேவல்
 வீசுதுபார் சேவல்
 அலையலையாய்ப் பலவண்ணம் அழகுறவே யொளிர
 அழகுறவே யொளிர
 அயில்வேலன் நாமஞ்சொல்லி அழைக்குதுபார் சேவல்
 அழைக்குதுபார் சேவல்

21. புரவி நடனம்

[வட்டுரின் மகிமை]

42.வட்டுநகர் கொள்ளோலை வான்பதிக் குதிரை
சிவனார் வலம் வருங் குதிரை
வீதி வலம்வருங் குதிரை

சிட்டரேத்தும் கொள்ளோலைப் பெருமை பேசுதே
சிவனார் மகிமை பேசுதே
செல்வ அருமை பேசுதே

நீர்வளமும் நிலவளமும் நிறைந்த ஊரிதே
நீண்டபுகழ் வரலாறும் கொண்ட ஊரிதே
சீர்குலவுங் கடல்வளத்தால் செழித்த ஊரிதே
திருமகளுங் கலைமகளும் திளைத்த ஊரிதே
(வட்டுநகர்.....)

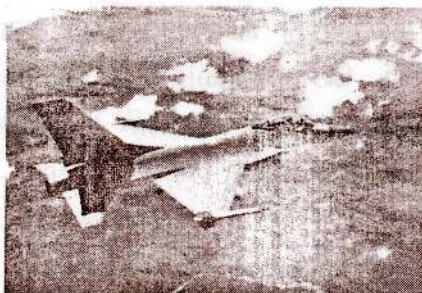
கார்முகில்கள் தவழ்ந்து விளையாடும் ஊரிதே
காலமெல்லாஞ் செந்தமிழைக் காக்கும் ஊரிதே
பாரினிலே அருந்தனமாய்க் கல்வி தன்னையே
பத்தியோடு பெற்றுமகிழ் பதிஈ தம்மா
(வட்டுநகர்.....)

அட்டதிக்கும் புகழ்குவித்தே அரும்பணி பூண்ட
அப்பாமுதலி கதையினையுங் கூறுது கேளீர்
கொட்டுமருள் சுரந்தூரைக் காத்து வந்திடுங்
கொற்றவரெம் சிவனார்க்கவர் கோயில் தந்ததை
(வட்டுநகர்.....)

சொட்டுந்தேன் கவிமழையாய்ப் பொழியும் எந்தம்
சேதுபேரன் செய்தியெல்லாஞ்சொல்லுது குதிரை
நாடறிந்த பண்டிதனாம் முதுதமிழ்ப்புலவோன்
நல்லதம்பி கவிவேந்தன் சிறப்புங் கூறுது
(வட்டுநகர்.....)

வாளெடுத்துப் போர்புரிந்து வெற்றியே கண்ட
வடிவேலன் பிறந்துவிளை யாடினா னிங்கே
ஆளாலே ஆளையுமே தூக்கி அடித்த
அடல்வீமன் கந்தரையும் ஈன்ற ஊரிதே
(வட்டுநகர்.....)

22. வானவூர்தி

[சொகுசாய் வானில் பறக்கும் பறவை]

43. வெள்ளைப் பறவை வான்மீதில்
வட்ட மிட்டுத் திரியுதுபார்
கள்ள வுள்ளங் கொண்டதுவும்
கண்ணுக் கெட்டாத் தூரத்தே
மெள்ளச் சென்று மறையுதுபார்
மேலுந் திரும்பி வருகுதுபார்
துள்ளி யெழுந்து செல்கீது பார்
தொடராய் முட்டை இடுகீதுபார்

44. புத்தி யில்லாப் பறவையீது
போடும் முட்டை மண்மீதில்
சத்தத் துடனே வீழ்ந்திட்டே
சீதறி யெங்கும் பறக்குதுபார்
சொத்துச் சுகத்தை அழித்திட்டே
சொகுசாய் வானில் பறக்குதுபார்
பித்துப் பிடித்த பறவையீதன்
பெயரும் புதுமை 'பொம்பர்'தான்

23. சமாதானம்

[சமாதானம் வேண்டும்]

45. பாடு பட்டுத் தேடி நொந்து
பாரி லன்றுழைத்தவர்
வீடு விட்டுக் காடு மேடு
வீணை சென்று மாழ்கிறார்
கூடு போக்கி யாவி குடிக்கக்
கூற்ற னாகப் 'பொம்பரும்'
தேடி வந்து குண்டுமாரி
தேய மெங்கும் பொழியுதே

46. சண்டை வந்து சேர மாந்தர்
சாவை எண்ணி ஏங்கிறார்
அண்டை நாடும் தீர்க்கு மென்று
அகதி யாகச் செல்கிறார்
பண்டை நாளில் ஒன்று கூடிப்
பண்பு காத்த மக்களும்
கண்ட பாதை சமாதானங்
கொண்டு நாமும் வாழ்வோமே.

24. னைத்ப்பொங்கற் பெருநாள்

[தெள்ளமுதைத் தெரிந்துண்போம்]

47. உள்ள மெனுஞ் செய்யதனை
உமுது வைத்துப் பண்படுத்திக்

கள்ளமிலாக் கொள்கையாம்
கருது வித்து போட்டுமே

கொள்ளுமுயர் பிறர்நலத்தைக்
குறித்தெடுத்தே கலச மிட்டுத்

தெள்ளமுதாய்ப் படைத்தெடுத்தே
தெரிந்துண்போம் பொங்கலன்றே

25. வீண்விரயம் ஏன்?

[கொடியோர் தம்மைக் குறித்து மனம் இரங்குவதேன்]

- 48.நாட்டினிலே வாழ்வதென்றால் பஞ்ச மென்பர்
நாளையினிக் கழிப்பதுதான் கொஞ்ச மென்பர்
வீட்டினிலே குழந்தைகுட்டி பசியால் வாட
வீற்றிருப்பார் மதுச்சாலை தஞ்ச மென்றே
பூட்டியுள்ளே வைத்தபொருள் பார்த்தே டுத்தே
பொல்லாத வழிதனிலே செலவு செய்தே
கூட்டினிலே நிற்குமிந்தக் கொடியோர் தம்மைக்
குறித்துமனம் இரங்குவதேன் கொஞ்சம் தானும்
- 49.காட்டினிலே விறகு வெட்டிச் சேர்த்த காசைக்
கருத்தின்றிப் படக்காட்சி வீணை பார்த்தும்
மாட்டினிலே பாலெடுத்து விற்ற தெல்லாம்
மகிழ்வினொடு சூதினிலே மயங்கித் தோற்றும்
ஏட்டினிலே இறைவனவன் எழுதி வைத்தான்
என்றபடி நடக்குமென விதியை நொந்தும்
கூட்டினிலே நிற்குமிந்தக் கொடியோர் தம்மைக்
குறித்துமனம் இரங்குவதேன் கொஞ்சம் தானும்
- 50.கேட்டிடுவீர் சிறுதொகையாய்ப் பணத்தை இங்கு
கேடில்லா வழிநின்றே திரட்டு வீரே
போட்டிடுவீர் சிறுதொகையாய் வங்கி தன்னில்
பொருள்பெருக்கி சேர்த்திடுவீர் புனித மாக
கூட்டிடுவீர் நும்நிலையை உலகத் தீரே
குடும்பமெலாம் ஒன்றெனவே வாழ்வீர் மற்றும்
பாட்டினிலே நானிவற்றைப் பாட வந்தேன்
படித்துநன்கு நடந்திடுவீர் நாளும் நாளும்.

26. ஏழையின் சீற்றம்

[கசிப்பின் கொடுமை]

51.நெற்றி வேர்வை சிந்தி நின்று
நேர்மை கொண்டுழைத்தவர்

வற்றி என்புந் தோலு மாக
வாடி நைந்து மாழ்கிறார்

சுற்றிக் கசிப்பி லிச்சை காட்டிச்
சூழ்ந்து கொண்ட பாவிகள்

புற்றின் நின்ற நாக மென்னப்
புகையும் ஏழைச் சீற்றம்பார்

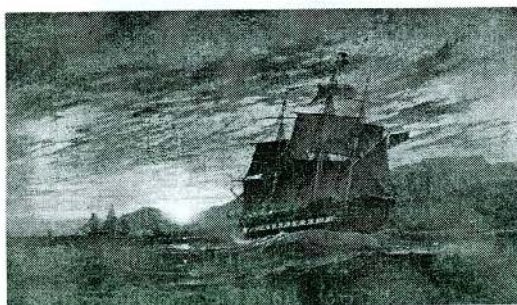
27. துலைவியின் ஏக்கம்

[துலைவி, தலைவன் வரவைக்காணாது ஏங்குதல்]
 52.எண்ணவலை மோதவவள் எழுந்து சென்றே
 ஏக்கமது பின்தொடரக் கரைய டைந்தே
 கண்ணனைய கணவனவன் வரவை நோக்கக்
 கடுவேகத் தொடுபுயலும் ஆர்த்த டிப்ப
 விண்ணனைய ஆழித்தாய் வீறு கொள்ள
 விண்ணவரும் அஞ்சியதை விழித்து நிற்ப
 மண்ணனைய மதிமுகத்தாள் உகுத்த கண்ணீர்
 மலையுருட்டி ஆறென்ன வந்த தம்மா

[படகு பாரையொடு மோதியது]

53.வலைபடுத்த வலைஞனவன் வந்த படகும்
 வழிமாறிப் பாரையொடு மோத வாங்கே
 நிலைதடுமா றினனாக நீரில் வீழ
 நீலமணித் தாயாளும் நினைந்து தூக்கி
 அலைக்கரத்தால் அகலுமென வசைத்துத் தள்ள
 அறிவுவந்தே அவன்காலால் அடித்து நீந்தி
 மலையன்ன பாரையின்மேல் மருவி ஏறி
 மனைமக்கள் தமைஎண்ணி மலைத்து நின்றான்.

[அவன் துணியொன்றைக் கையிலேந்தி மேல்நோக்கி வீசினான்]

54. அல்லலுற்றே அவன்வாடி அல்லும் பகலும்
 அணுவளவும் உணவின்றி அவதி யுற்று
 சொல்லவொண்ணாக் கடுந்துயரம் தன்னை வாட்ட
 சொந்தபந்த மிருந்துந்தான் சுகமே தென்று
 வல்லானை நினைந்தவனும் வழுத்தி நிற்ப
 வடிவேலன் உருவமொன்று வானில் தோன்ற
 மெல்லவவன் துணியொன்றை கையில் ஏந்தி
 மேல்நோக்கிப் பரிவினொடும் வீசி நின்றான்.

[அவனை ஒரு மீகாமன் காப்பாற்றினான்]

55. அன்னவன்றான் படுந்துயர்கண் டோர்மீ காமன்
 அவனிருக்கும் இடந்தன்னை அணுகி மெல்லப்
 பின்னலுறு கயிற்றேணி போட வாங்கே
 பிடித்ததனின் துணைகொண்டே பெரிதே ஏறி
 இன்னவகை என்றனக்கும் அடுத்த தென்றே
 இனியதமிழ் மொழியினிலே இயம்பி நிற்க
 மன்னுமவன் மொழியறியா மயக்கத் தாலே
 மாலுமியும் புரியாமல் இரங்கி நின்றான்

[மீகாமன் அவனை எகுதியர் நாட்டில் விடுத்தான்]

56. அடுத்தவனை ஆதரித்தே அன்னம் ஊட்டி

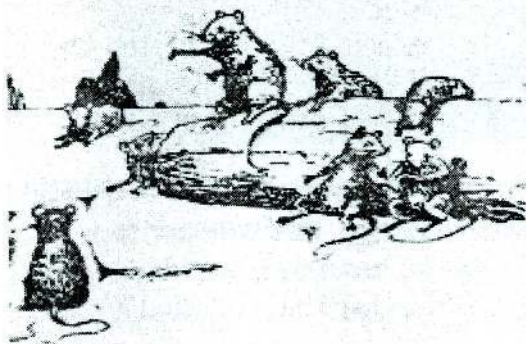
அன்பைத்தம் முகக்குறிப்பால் அறியவைத்து
கொடுத்துநிதம் நல்லுடைகள் குறைவில் லாது
குழந்தையென அவனுடனே குறிப்பில் பேசி
படுத்துறங்கப் பஞ்சணையும் விரிப்புந் தந்து
பண்பாகப் பணிபலவும் புரிந்து நின்று
விடுத்தனனால் அவன்றன்னை விபரங் கூறி
விளங்குமுயர் எகுபதியர் நாட்டின் கண்ணே

[அரசார் அவனைச் சொந்த மண்ணில் சேர்ப்பித்தனர்]

57. அரசாரும் அவன்விபரம் கேட்ட நிந்து

ஆவனவெல் லாஞ்செய்து அருத்தி யோடே
தரமான கலனொன்றில் அவனை யேற்றித்
தயைகூர்ந்து சொந்தமண்ணில் தந்தார் மற்றும்
திரள்திரளாய்ச் சனக்கூட்டம் துறையில் மேவ
தினகரனைக் கண்டுமகிழ் நளினம் போலே
வரவுதனைக் கண்டுகளித் தில்லாள் சென்று
வரனையுமே இறுகணைத்துக் கொண்டாள் நன்கே.

28. எலியின் கதை

[முருகேசன் மேற்கூரில் வசதியுடன் வாழ்ந்து வந்தான்]

58.

திருமருவும் மேற்கூரில் திகழ்தருநன் மனையொன்றில் உருமருவும் உயர்குடியுள் உதித்துவளர் முருகேசன் பெருமனையும் புதல்வரொடு அருநிதியும் பிறங்கிடவே வருமினிய நிலையினனாய் வதிந்துறையும் திருநாளில்

[அவன் தன் தம்பியின் திருமணத்திற்குக் கிழக்கு ஊர் சென்றான்]

59.

அயலூரில் அவன்தம்பிக் கரியதிரு மணமென்றே இயைவோடுந் திருமுகந்தான் இனிதுறலால் இவன்தானும் பயமிலனாய்க் குடும்பமுடன் பகர்கிழக்கூர் அடைந்தனனால் நயனுடனங் கொருமாதம் நவையின்றி உவந்திருந்தான்

[எலியொன்று கலியாணம் புரிந்து
அவன் வீட்டுக்குள் நுழைந்தது]

60.

பலதினமாய் அரவமெதும் பயிலாத இவன்மனையில்
சிலதினமாய்த் தன்னாட்சி செலுத்திவரும் எலியொன்று
குலமுதல்வன் எனவிளங்கும் கிழவெலியின் துணையுடனே
கலியாணம் புரிந்தது களிப்பினொடுந் திரும்பியதே

[அவ்வெலி துணைவியொடு இருந்து இனம்
பெருக்கியது]

61.

படுத்தறங்க அகத்திருந்த படுக்கைதனைக் கிழித்தெடுத்தே
தொடுத்துநல்ல அணையாக்கித் துணைவியொடும்
இருந்தாங்கே
அடுத்தடுத்து இனம்பெருக்கி அருத்தியொடும் எலியாரும்
குடும்பமுடன் குதூகலமாய் குலவிமகிழ் வாழ்நாளில்

[முருகேசன் குடும்பத்தோடு வீட்டுக்குத் திரும்பினான்]

62.

செம்மலவன் மேற்கூர்க்குத் திரும்பினன்தன் மனையோடும்
எம்மருங்கும் பொருளெல்லாம் எலியறுத்துக் கிடந்திடவே
மம்மருற்று மருந்தகமே மதித்தவனும் சென்றோடி
இம்மென்னும் நொடிதன்னில் எலிநஞ்சங் கொடுவந்தான்

[எலிகள் அட்டகாசம் அறிந்த முருகேசன் பாடாணம் வைத்தான்]

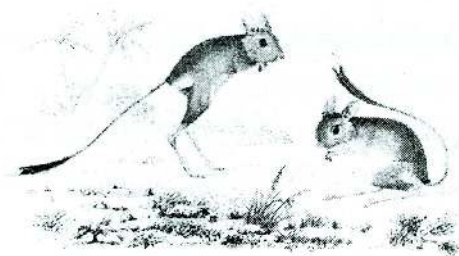
63.

பாடாண மதுதன்னைப் பழத்தினிலே புதைத்திடுவான்
வாடாத உணவுகளில் வகைவகையாய்க் கலந்திடுவான்
தேடாத இடமெல்லாம் செருகியதை உறவைப்பான்
நாடாத எலியெல்லாம் நயந்துண்டு நடந்தனவே

[எலிகள் பாடாணம் உண்டு அழிந்தன]

64.

பிறர்உழைப்பை அபகரித்துப் பெரிதுண்டு திரிவார்கள்
உறவொருநாள் அழிந்தொழியும் உறுதியினை
உரைத்தல்போல்
அறனில்லா வழிநின்று அரியபொருள் கெடுத்தழிக்கும்
நெறிநில்லா எலியெல்லாம் நினைவொழிந்தே அழிந்தனவால்.

29. சிறுமியும் கோழியும்

சிறுமி: கொக் கொக் என்று கூப்பிட்டுக்
குஞ்சக் குணவுங் கொடுப்பவரே
பக்கம் குஞ்சு வந்திருக்கப்
பார்த்துக் கொத்தித் துரத்துவதேன்?

கோழி: செட்டை முளைத்த குஞ்சைநாம்
சேர்த்த ணைந்துக் கொள்வதில்லை
முட்டை போட்டு வாழ்வதை
விட்டு விடுவோம் தனிமையிலே

சிறுமி: குஞ்சுந் தனித்தே இங்கிருக்கக்
கூடித் திரிகிறாய் சேவலுடன்
பிஞ்சு மனமுஞ் சோராதோ
பற்றும் எழுமோ தாயிடத்தில்

கோழி: இன்னும் முட்டை இடவேண்டும்
இருந்து அடைகாத் திடவேண்டும்
என்னும் எண்ணத் துடனேநாம்
எங்கு மலைந்து திரிகின்றோம்

நல்ல வழியில் நாம்வாழ
நாமும் இதனைச் செய்கின்றோம்.
செல்லங் கொடுத்து வளர்த்து விட்டால்
சிதையா தன்றோ அதன்வாழ்வு?

குஞ்சுக் கிரங்கும் மானிடரே
கொள்கை பலபல விரித்திடுவீர்
கெஞ்சி நாமுங் கேட்கின்றோம்
கெடுதல் செய்யா திருப்பீரோ?

30. கயலின் காதல்

[யான் கடற்கரைக்குக் காற்று வாங்கச் சென்றேன்]

66.கடற்கரைக்குச் சென்றுநல்ல காற்றை வாங்க
களிப்பினொடு தருணமொன்றைக் காத்து நின்றேன்
விடற்கரிதாம் கடமைபல உள்ள போதும்
விருப்பினொடு அவைமுடித்தே இருந்த வேளை
படக்காட்சி நிறைந்தபின்னர் இல்லம் நோக்கி
பாசமுறும் அகத்தோரும் வந்து சேர்ந்தார்
தடையெதுவும் இருக்கவில்லை ஆசை பொங்கத்
தனியாகக் கடற்கரையை நாடிச் சென்றேன்

[ஆங்கு செக்கர் வாணைக் கண்டேன்]

67.முகமலரக் கடற்கரையைச் சேர்ந்த பின்னர்
முன்னின்ற கற்பார்மேல் அமர்ந்து கொண்டேன்
அகத்தினிலே ஆறென்னப் பெருக்காய் ஓட
ஆவல்தான் அடிவானின் அழகைப் பார்த்தேன்
செகத்தினிலே சிவந்தநல்ல கதிர் பரப்பிச்
செங்கதிரோன் வண்ணவண்ணச் சாலஞ் செய்தான்
சுகத்தினையே நெடிதாக ஈயேன் என்றே
சொல்லியவன் அக்கணமே ஆழி புக்கான்

[மீனவன் ஒருவன் அழைத்தான். அவன்
செய்தொழில் காணச் சென்றேன்]

68.மெய்ஞானங் காட்டாத மாயை போல

மேனியெழில் மறைத்தாங்கே இருளுங் கூடிப்
பொய்யான தன்திரையாற் பாரை மூடப்
புறப்பட்டேன் வீட்டினது பக்கம் நோக்கி
உய்வதற்காம் தொழிலியற்றும் மீன வன்றான்
உவகையொடே என்றனையும் அழைத்தான் மற்றும்
செய்தொழிலின் வகைகாணுஞ் சிந்தை யாலே
சென்றிட்டேன் மகிழ்ச்சியொடும் அவன்பின் னாலே

[ஓடம் மீதில் ஆறும் கடலும்
கலக்கும் இடத்தை அடைந்தோம்]

69.ஆற்றுநீரங் காழியுடன் சங்க மிக்கும்

அகலிடத்தே ஓட்டிவந்தான் ஓடந் தன்னைக்
காற்றுலேசாய் வீசுதென்றே கூறிப் பின்னும்
கடிதினிலே தூரமது சிறிது சென்றே
ஏற்றிவந்த வலைதனையே படுத்தி நின்றான்
இருவருமே ஒருவயிற்றிற் பிறந்தோர் ஆனோம்
மாற்றமுறும் உலகினெழிற் கோல மெல்லாம்
மகிழ்வினொடுங் கண்டுமனங் களித்து நின்றோம்.

[கயலிரண்டு காதலினால் ஊடக் கண்டேன்]

70.இளம்பிறையும் மெல்லத்தன் எழிலைக் கூட்ட

இருட்கொடியன் ஏகிவிட்டான் இடர்செய் யாமல்
உளந்தனிலே மீனினங்கள் உவகை விஞ்சி
உலவியெங்கும் இன்பமுற்றே ஊர்ந்து செல்லும்
களமதிலே பின்னின்ற கயலி ரண்டு
காதலினால் மகிழ்சுரந்து ஊடல் செய்யக்
கிளர்ந்தெழுந்து அயல்நின்ற மீனாள் ஒன்று
கிட்டவந்து பெருமையெல்லாங் கூறு மாலோ

[ஆற்றில்வாழ் மீனொன்று குலப்பெருமை கூறல்
கேட்டேன்]

71.ஆற்றினிலே வாழ்கின்றோம் அல்லல் இல்லை
அழகினிற்கே இருப்பிடமும் அதுவா மென்பர்
சாற்றிடினில் லிங்கமொடு இரத்தினங்கள்
சார்ந்தவிடம் இதுவென்றே உலகோர் சொல்வர்
ஆற்றல்சால் முனிவோர்கள் மூழ்க லாலே
அமைதியுறும் நன்னீரை நாளும் உண்போம்
ஏற்றமிகப் படைத்துடையோம் எமக்கு நேராய்
எவருந்தான் இவ்வுலகில் இல்லை இல்லை

[குறைந்தோர்பால் மணவுறவு இழுக்கென்றது]

72.குலத்தினிலே இழிந்தவிந்தக் கடல்வாழ் மீனும்
கூச்சமின்றி நம்முடனே கூட லாமோ
கலத்தினிலே தண்ணீரைக் கொள்ளார் பக்கம்
கடிமணமும் புரிவோமோ கருதுங் காலை
குலத்தினிலே எம்பெருமை என்னே என்னே
குறைந்தோர்பால் மணவுறவுங் கொள்ள லாமோ
சளக்கிதனைப் புரிந்திட்ட மீனை நாங்கள்
சபையினிலே தள்ளிவைப்போம் தண்டஞ் செய்வோம்

[கடல்வாழ்மீன், கண்ணாடி வீட்டிலிருந்து
கல்வீசாதேயென்றது]

73.இவ்வண்ணம் தம்முயர்வு இயம்பி நிற்ப
இருங்கடலில் வாழ்கின்ற மச்ச மொன்று
அவ்வண்ணம் பேசுவதில் அர்த்த மில்லை
ஆர்பெரியர் ஆர்சிறியர் ஆயும் போது
கைவண்ணம் எங்களது கூறு கின்றோம்
கருதிமுடி வெடுத்திடுவீர் நிதான மாக
மெய்வண்ணக் கண்ணாடி அகத்தி ருந்து
மேலோர்கள் கல்லெடுத்து வீசவாரோ

[நந்திதேவர் தம்குடியில் பிறந்த பெருமை கூறியது]

74.கோத்திரத்தில் மிகப்பெரிய குடியில் வந்தோம்
கொள்கைதனில் அசைவில்லாக் குன்று நாங்கள்
ஆத்திரத்தில் ஈங்கேதும் அறைதல் வேண்டாம்
ஆணவத்தால் வீண்பகையை நாட வேண்டாம்
சாத்திரத்தில் கடலகத்தின் பெருமை தன்னை
சான்றோர்கள் விரித்துரைப்பர் சாற்றுங் காலை
ஏத்தவரு நந்திமுன்னாள் மீனாய் வந்து
எம்குடியில் பிறந்தகதை அறிகி லாயோ

[கடல்வாழ் மீன் சமர்செய்யப் புறப்பட்டது]

75.சங்குவகை அனந்தமுண்டு உவரி தன்னில்
சாமிக்கும் அவைதம்மிற் பிரிய முண்டு
தங்குபுகழ் முத்தெல்லாந் தரணிக் கீயும்
தன்மையுங்கை வந்தவளெம் கடலம் மாவே
பங்குசெய்து பார்த்திட்டால் நான்கில் மூன்று
பாகமது உடையதுவே பரவை தானும்
அங்குமிங்கு மோடிநின்றே அரற்று முன்றன்
அகந்தைதனை அடக்கிடுவேன் அழியும் வண்ணம்

[இரு இனமீன்களும் சமர் புரிந்து மாண்டன]

76.அடல்கொண்டே அவைதாமும் பெருமை பேசி
அடுத்துநின்றே ஒன்றையொன்று தாக்க லாலே
உடலினிலே ஊறெய்தி ஓய்ந்து சோர்ந்து
உரங்கெட்டு மீனவன்றன் வலையில் வீழ்ந்து
மடக்குண்டு சிக்குண்டு வழிகா ணாமல்
மச்சமவை மாண்டுபோக மற்று மந்தத்
திடமான காதலர்கள் கண்டு நின்ற
செப்பிடுவார் நல்லுரைகள் செவியில் வீழ

[ஓவ்வொருவரும் தாம் பிறந்த குலத்தைப் பேண
வேண்டும்]

77. அறிவினிலே உயர்ந்தொளிரும் கிளைஞர் கேண்மின்
ஆக்கம்நம் குலத்திற்கு ஆற்றல் வேண்டும்
பறியினிலே எம்மவரைப் பிடித்துப் போட்டுப்
பதைபதைக்க மாந்தரெலாம் உண்ணு கின்றார்
நெறியில்லா இம்மனிதர் நெருங்கும் வேளை
நேர்நின்று போரிடவே யார்தான் வல்லார்
குறிவைத்து நாமவரைத் தாக்க வேண்டும்
குலப்பெருமை கூறுவதில் பயனுண் டாமோ

[மானிடர் எம்மைக் கொல்கின்றார் நாம்
குலப்பெருமை பேசுவதில் பயனுண்டோ]

78. வித்தைபல நாடோறும் பயின்று வைத்து
விதம்விதமாய் அகப்படுத்தி விரும்பி உண்டே
அத்தைமகள் தனைமணந்தாங் காசை பொங்க
அணைத்தவளை இல்வாழ்க்கை இயற்றி நின்று
மெத்தைதனில் படுத்துறங்கி மேன்மை பெற்று
மேனியெழிற் கோலமெல்லாம் மிளிரும் வண்ணம்
குத்தியெமை மானிடரும் கொல்கின் றாரே
குலப்பெருமை பேசுவதிற் பயனுண் டாமோ.

[மானிடர் போல தாழ்வுயர்வு பேசுவதில் பயனுண்டோ?]

79. ஆறுபடை வீடுடைய அப்பன் என்பர்
ஆனைமுகா ஆண்டருளும் எமையே என்பர்
மாறுபட வினைகளுமே இயற்றி நின்று
மாண்புதனை நாவினிலே பேசிக் கொண்டு
வீறுபடத் தாழ்வுயர்வு விரிப்பா ரந்த
வீண்செயலை நாமேனோ கொள்ள வேண்டும்
கூறுபட வாழ்கின்ற மாந்தர் போலக்
குலப்பெருமை பேசுவதிற் பயனுண் டாமோ.

[பிறந்த இடத்தை மறந்த மக்கள்போல்
வாழ்வதில் பயனுண்டாமோ?]

80. சிறந்தவாழ்க்கை உடையரென்ன உலகோர் செப்பி
சிறிதளவும் பிறர்நலனைப் பேணார் அந்தோ
பிறந்தவிடம் தனையிகழ்ந்து பித்தம் விஞ்சி
பிதற்றியெங்குந் திரிகிறாரே பண்பு கெட்டு
மறந்தநிலை கொண்டமக்கள் தமக்கும் எங்கே
மனச்சாட்சி இருக்கிறது மதித்தே காணீர்
குறைந்தநிலை உடையரெனக் கூறும் நாமும்
குலப்பெருமை பேசுவதில் பயனுண் டாமோ

[குறைகுணத்தைக் கொண்ட மனிதர்போல்
வாழ்வதில் பயனுண்டாமோ?]

81. இறைபெருமை இயம்புவது மறையே என்பர்
இன்பமதை நல்குவதும் அதுவே என்பர்
பொறையுடைமை போற்றுவது புராணம் மற்றும்
பொதுவுடமைத் தத்துவங்கள் அதுவே என்பர்
நிறைபெருமை கூறிப்பின் நெறிப்ப டுத்தி
நிம்மதியை அளிப்பதென நித்தஞ் சாற்றி
குறைகுணத்தைக் கொண்டுள்ள மாந்தர் போலக்
குலப்பெருமை பேசுவதிற் பயனுண் டாமோ

[சொல் ஒன்று செயல் ஒன்று புரியும் மானிடர்
உரையினையேன் கேட்கவேண்டும்]

82. பாதியிலே வருசாதிப் பிரிவு தன்னைப்
பார்த்தேனோ நடக்கின்றார் பாரோ ரையோ
ஆதியிலே மாந்தரெலாம் குலமொன் றென்று
ஆகமங்கள் கூறுதென்பார் அறையுங் காலை
ஒதிடுவார் நாடோறும் வேதந் தன்னை
ஒன்றுபட்டால் உண்டுவாழ்வென் றுரைத்தே மேலும்
வீதியிலே வீண்சண்டை இடுவார் அந்த
வீரரவர் உரையினையேன் விரும்ப வேண்டும்.

[அந்த மீன் மொழிந்த வார்த்தை கேட்டு ஏனைய
மீனினங்கள் ஒற்றுமையாக வாழ்கின்றன]

83. மச்சமது மொழிந்திட்ட வார்த்தை தன்னை

மகிழ்வோடு மருங்கிருந்து கேட்டு வந்து

அச்சமது விடுத்தனவாய் ஆற்றல் மிக்கே

அகந்தைமுதல் தீக்குணங்கள் அகற்றி நின்று

துச்சமென மாந்தரையும் இகழ்ந்து பேசி

துயரகல இனப்பற்று மேவித் தாமும்

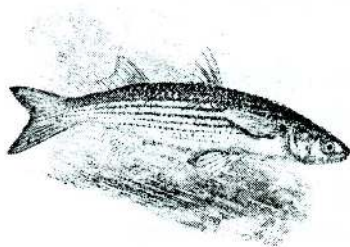
இச்சையுடன் ஒருதாயின் மக்க ளென்ன

எழிலாரும் மீனினங்கள் வாழு மாலோ

நன்றி - கலைமுகம்

காலாண்டு கலை இலக்கிய இதழ்

ஆடி - புரட்டாதி 2000

31. மந்தி மடை

[சுந்தரபுரத்தில் செந்தமிழ்க் குடிகள் செழிப்புடன் வாழ்ந்தனர்]

84.விந்தனை வனத்திடையே- மிக்க
எழிலுறு சுந்தர புரமுமுண்டாம்
செந்தமிழ் குடிகளிங்கே -சேர்ந்து
செழிப்புடன் நன்கே வாழ்ந்தனராம்
கந்தவேள் ஐயனையும் -மற்றும்
கடவுள ரையுந்தம தகத்திருத்தி
வந்தனை செய்தவர்கள் - அரிய
வரமும் பெற்று மகிழ்ந்தனராம்

[அவ்வூர் வீரத்திலும், செல்வத்திலும்
கலைகளிலும் சிறந்து விளங்கிற்று]
85.அலைமகள் மலைமகளார் -இணைந்து
அற்புத நடம்புரி அளகையிதைக்
கலைமகள் காண வெண்ணி - வந்து
கவினுற வவளு மாடினளாம்
நிலையிது காரணமாம் - இங்கே
நுண்கலை பலபல தோன்றினதாம்
தலைமுறை தலைமுறையாய் - இவற்றைத்
தாயினும் மேலாய்ப் போற்றினராம்.

[அவ்வூரில் அமுதன் என்னும் கமக்காரன் வாழ்ந்து
வந்தான்]

86.அன்னசிற் றூரினிலே - ஒருவன்

அமுத னெனுமோர் பெயருடையான்
கன்னலுஞ் செந்நெலுந்தான் - பயிர்செய்

களனி யருகிலோர் மனையமைத்தான்
வன்னக் கதலியொடு -நல்ல

வருக்கையும் மாவுஞ் சூழவைத்தான்
தன்னிக ரிலையெனவே - அவனும்

தரணியில் வாழ்ந்து பொருள் குவித்தான்

[தோட்டத்தில் உள்ள பழங்களை முதிய குரங்கு
கண்டது]

87.அழகிய மனைப்பாங்கர் - அமைந்த

அருமரங் களெலாம் கனியீய

உழவனும் மனமகிழ்ந்தே - மிக்க

உவப்பொடு அறுவடை செயவிருந்தான்

பழங்களைக் கண்டவொரு - முதிய

குரங்கும் புசித்திட ஆசைகொண்டே

அளப்பரும் உறவோடே - வந்து

நாளைநாம் பறிப்போம் என்றதுவே

[முதிய குரங்கின் பேச்சைக் கேட்டு ஏனைய

குரங்குகளும் சுந்தரபுரம் சென்றன]

வேறு

88.என்று முதிய குரங்கிதைச் சொல்லி

ஏகி யினத்தவர் பக்கல் நின்று

தின்று புசித்திடக் கனிக ளுண்டு

தீரும் நெடிய நாளது ஆசை

இன்று நீங்களும் என்னுடன் வந்தால்

எல்லாம் முடியும் என்றது கூற

நன்று நன்றெனத் தலையு மாட்டி

நாடி நடந்தன மந்தியெலாம்.

[குரங்குக் கூட்டம் பல்வேறு சேட்டைகளைப் புரிந்து
சென்றது]

89.கொட்டிக் குலாவி மகிழ்ந்து நின்று
கூடி வந்தன ஒருசில மந்தி
கட்டி யணைத்து ஊடலுஞ் செய்து
காண வந்தன ஒருசில மந்தி
எட்டிப் பிடித்துப் பெடைக்கொரு முத்தம்
இட்டு வந்தன ஒருசில மந்தி
குட்டி வயிற்றிற் கிடந்துமே தொங்கக்
கூடி வந்தன ஒருசில மந்தி

[மரத்திலிருந்த பழங்களைக் குரங்குகள் பிடுங்கிக்
குவித்தன.]

90.வந்த குரங்குப் படைசில வாங்கே
வன்னத் தீங்கனி மரங்களிற் பாய்ந்தே
குந்தி யிருந்து பழங்களை மெல்ல
கூனிக் குனிந்து பிடுங்கி யெடுத்து
அந்த விடத்தில் நிரைபட நின்று
மந்திக்கு மந்தி மகிழ்வுடன் வீசப்
பந்தைப் பிடிப்பது போலவை பற்றி
பார்தொரு பக்கம் குவித்தன குன்றாய்

[மந்திகள் பழங்களை எடுத்துச்
சென்று உண்டு மகிழ்ந்தன]

91. குன்றாய்க் கிடந்த குவிய லெல்லாம்
கொண்டு சேர்க்க நினைந்தவை பின்னும்
நன்றாய் நிலத்தில் குதித்தெழுந் துற்று
நாடி வந்து கனிகளைத் தூக்கி
ஒன்றும் விடாமல் ஒருநொடி தன்னில்
ஒடி யோடி யிருப்பிடம் சேர்ந்து
தின்று மகிழ்ந்து திளைத்தன வாங்கே
தேனை யொத்த கனிகளை வைத்தே

[குரங்குத் தொல்லைதீர் மாமன் வழி கூறினார்]

92.மந்திக் குரங்கின் செயலது கண்டு
வந்த அமுதன் மனமது நொந்து
சிந்திய கண்ணீர் ஆறெனப் பாயச்
சீற்றத் தொடவன் மருங்கினில் நிற்க
அந்த இடத்தில் வரவுகொடுத்த
அம்மான் அவனை அணைத்தெடுத்த திட்டே
இந்த இடத்தில் குரங்கினைப் போக்க
மந்தி மடையே மருந்தென வென்றான்

[அமுதன் மடைக்குரிய பழவகைகளை வாங்கி வந்தான்]

93.அம்மான் உரைத்த உரையினைக் கேட்டு
ஆர்வத் தொடவன் சிலதினங் காத்து
தம்மா லியன்ற பழவகை யெல்லாம்
தக்க தொருநற் றினத்தினில் வாங்கி
இம்மென அவனும் இருப்பிடம் சேர்ந்தான்
இன்பம் அகத்தில் இருந்தெழ மேலும்
வம்மின் கவிகாள் உமக்கொடு பாடம்
வகையாய்ப் படிப்பிக் கிறேனென வென்றான்

[மரத்தடியில் பாயை விரித்து அவற்றைப் பரப்பி வைத்தான்]

வேறு

94.பழுத்த மரத்துப் பாங்கர் தன்னில்
பாயை நன்கு விரித்தவனும்
கொழுத்த நல்ல பழங்க ளாகக்
கொண்ட தன்மேல் குவித்தனன்
புளித்த கள்ளு முட்டி யோடு
புகலும் போதைப் பொருளெலாம்
களிப்பு விஞ்ச எடுத்து வந்து
கரைகள் மாட்டில் வைத்தனன்

[குரங்குகள் மடையிலுள்ள பழங்களைக் கண்டன]

95.காட்டில் வெட்டிச் சீவி யெடுத்தே
வாட்டி வைத்த தடிகளை
நாட்டி நான்கு மூலை களிலே
நன்கு பார்த்து மறைந்தனன்
தேடி வந்து திருட்டுத் தனமாய்த்
தின்னு மந்த மந்திகளும்
கூட்டமாக அங்கு வந்து
குரங்கு மடையைப் பார்த்தன

96.கண்டு கொண்ட குரங்குக் குழுவும்
களிப்பு விஞ்சிக் கனிகளை
உண்டு மகிழ ஆசை வைத்தே
உவப்பி னோடு பார்த்தன
வண்டு போலப் பறந்து அந்த
வன்ன மடையில் அமர்ந்தன
சொண்டை நீட்டி வாயைப் பிளந்து
சிரித்து உண்டு மகிழ்ந்தன.

[பழங்களைப் புசித்த பின்னர் மதுவைப் பருகின]

97.பழங்கள் புசித்து முடித்த பின்னர்
பருகப் பானம் வேண்டு மென்றே
பழங்கள் கண்ட மந்தி சிலவும்
பாய்ந்தெ டுத்து உண்டன
கிழட்டு மந்திக் கூட்ட மொன்று
குழந்தை குட்டி களுக்கெலாம்
குழப்பஞ் செய்யுங் கள்ளெ டுத்துக்
கொடுத்து இன்பந் துய்த்ததே

[கள்ளுண்ட கடுவனொன்று தழுவ ஆசை கொண்டது]

98.கள்ளை உண்ட கடுவ னொன்று
களித்து மகிழ்ந்து கூடலுங்
கொள்ள ஆசை கொண்டு நின்று
கன்னி மந்தி தனைய ணைக்க
மெள்ள வந்து கையும் பற்ற
மேனி நடுங்கிக் கன்னியும்
தள்ளிச் செல்க என்று கத்தித்
தடியி னாலே புடைத்ததே

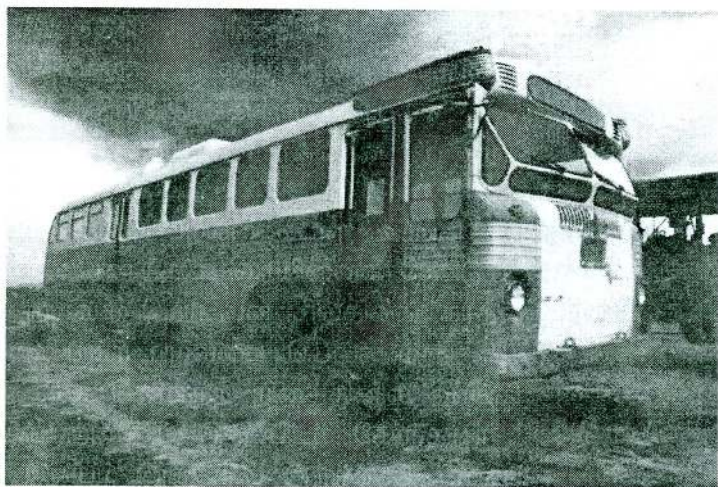
[பழம் உண்ட மந்திகள் இரண்டு பிரிவாகப் பிரிந்து
சமர்புரிந்தன]

99.கடுவன் அடியும் பெற்று முத்தம்
கணத்தில் புவிக்கும் கொடுக்கவே
அடுத்துச் சமரும் புரிய மந்திகள்
அங்கி ரண்டாய்ப் பிரிந்தன
எடுத்து நல்ல தடிகளாக
ஏந்தி நின்று போரினைத்
தொடுத்து மாறி மாறித் தாக்கிக்
குருதி வெள்ளத்தில் தோய்ந்தன.

[சூடுபட்ட குரங்குகள் இனிமேல் இவ்விடம் எட்டிப்பாரோம்
என்றன]

100.நன்று நன்று என்று கூறி
நாடி நாங்கள் சென்றிட்டே
அன்று கொண்டல் காயை உண்டு
அல்ல றுற்ற வாறு போல
இன்று நாமும் இங்கு வந்து
இன்னல் பட்டே இருக்கிறோம்
என்றும் இந்தப் பக்கம் இனியும்
எட்டிப் பாரோம் என்றன.

32. வசுவண்டிப்பயணம்

[பட்டணம் போக எண்ணினேன்]

101.பட்டணம் போக எண்ணிப்
பரபரப் பாக நானும்
இட்டமாய் உள்ள வெந்தன்
தோழனைக் கூவி நின்றேன்
சுட்டதோ சையிலே கொஞ்சம்
சுறுக்கினில் வாயிற் போட்டுச்
சட்டென வாறே னென்று
சாற்றியே உண்டிருந்தான்

[யானும் தோழனும் கூடிப் புறப்பட்டோம்]

102.எட்டரை நேர மாச்சு

இரையது ஓடி வாரும்

பொட்டுக் குளாலே புகுந்து

போகலா மென்று சொன்னேன்

தட்டிலே பாதி விட்டுத்

தனதுவாய் பாதி கொள்ள

இட்டுமே விரைவாய் வந்தான்

இருவரும் ஓடிப் போனோம்.

[வந்த வண்டியைத் தரிப்பிடத்தில் நிற்பாட்டினோம்]

103.சண்டமா ருதமோ வென்னச்

சாற்றிடுஞ் சத்தங் கொண்டே

விண்கணை யொத்த அந்த

வசவுமே வந்த தம்மா

கண்டுநாம் களிப்பில் மூழ்கிக்

கரத்தினை நீட்டி நின்றோம்

எண்ணிடாப் புதைய லொன்று

எம்கையில் கிடைத்த தேபோல்

[நடத்துநரிடமிருந்து பயணச் சீட்டுக்களைப்

பெறுவதற்கு முனைந்தேன்]

104.நடத்துநர் கீழே இறங்கி

நாம் செலும் இடத்தைக் கேட்டார்

பட்டணம் போறோம் தாரும்

பயணச் சீட்டெமக் குமென்று

கட்டணம் ரூபா பத்துக்

கட்டிடச் சீட்டுந் தந்தார்

எட்டிநான் வாங்கு முன்னே

எழுந்தது பறந்த தையோ

[அவர் சீட்டுக்களைத் தரும்போது அவை காற்றில்
பறந்தன]

105.பறந்தவச் சீட்டை யானும்

பற்றிட முனைந்த வேளை
சிறகது கொண்ட புள்ளாய்ச்
சென்றது பலருங் காண
மறைந்தவச் சீட்டுக் காக
மறுமுறை பணமுங் கட்டிப்
பிறிதொரு சீட்டும் பெற்றேன்
பிரச்சனை வேண்டா மென்றே

[மணி அடித்தது. ஆனால் வசவண்டி இயங்க மறுத்தது]

106.இறைற்றென அவருஞ் சொல்லி

இருமுறை மணிய டிக்க
இறைவரும் ஸ்ராட்டுச் செய்தார்
இயங்கிட மறுத்த வசவும்
கொற கொற வெனவே சத்தம்
இடநடத் துநரு மாங்கே
குறையொன் றிதிலே உண்டு
கொட்டிட விழிக்கு மென்றார்

[நீண்ட தடியால் எந்திரப் புள்ளியில் தட்ட வச
இயங்கத் தொடங்கியது]

107.நீண்டதோர் தடியுங் கொண்டு

நடத்துநர் முன்னே வந்து
மாண்டகு புள்ளி மேலே
தண்டினால் தட்டி நிற்க
சீண்டிட நாகஞ் சீறும்
செயலது போலே அந்தக்
காண்டகு வசவும் ஸ்ராட்டுக்
கண்டது மகிழ நாங்கள்

[வசவண்டி கரும்புகையைக் கக்கிச் சென்றது]

108.கக்கியே புகைதா னெங்கும்

கருமே கந்தான் என்னப்
பக்கலில் சூழ்ந்து கொண்டு
படரொளி மறைத்து நிற்பத்
திக்குமே தெரிந்தி டாமல்
திகைப்புடன் வருந்தி நின்றோம்
அக்கணம் இறைவர் தாமும்
அரியமின் விளக்கை இட்டார்.

[வசவண்டி படையினரின் சோதனைச் சாவடியில்
நின்றது]

109.மின்னென வேகங் கொண்டு

முடக்கெலாங் கடந்து சென்றி
முன்னதில் வசவும் நிற்க
முறைமுறை யாக இறங்கி
பன்னரும் கியூவில் நின்றோம்
படையினர் பரிசோ திக்க
அன்னவர் செய்கை தாமும்
அறைகுவன் சற்றுக் கேண்மின்

[படையினர் எம்மைப் பரிசோதித்தனர்]

110.சட்டியைத் தலைமேல் இட்டுச்

சீருடை தரித்த ஆமிக்
கட்டிளங் காளை யொருவன்
கடிதனில் வந்து நின்று
தட்டியெம் பொருளைப் பார்த்தான்
தடவியெம் உடலைப் பார்த்தான்
முட்டியே ஆடல் செய்யும்
கடாவது போல வாங்கே

[படையினர் எங்களை மீண்டும் வருவீரோ எனவினவினர்]

வேறு

111. நின்று ஐ சி தாவெனக் கேட்டான் நிலமீதோன்
சென்று ஏறி வசவினுள் பார்த்தார் சிலபேர்கள்
தின்று வாட்டந் தீர்த்திட வந்த தெருநாய்போல்
என்று மீண்டும் நீர்வரு வீரோ வெனக்கேட்டான்

[சாதனை படைத்தோர் போலத் தருக்கி நின்றேன்]

வேறு

112.நாதனை இருத்தி நெஞ்சில்
நானுமவ் வசவை நோக்கி
வேதனை வதைத்து வாட்ட
வேர்வையும் நிலத்தில் சிந்தச்
சோதனை முடித்த பின்னர்
சென்றவென் உயிரும் பெற்றுச்
சாதனை படைத்தோர் என்ன
தலையினை நிமிர்த்தி நின்றேன்.

முற்றிற்று

நூலாசிரியர் பற்றி.....

நால் ஆக்கம்:

நாகலிங்கம் புவனசுந்தரம்

முகவரி :

'தெய்வலிங்கவாசம்'

வட்டு-மேற்கு,

வட்டுக்கோட்டை.

தொழில்:

முன்னாள் முதுநிலைவீதிப்பரிசோதகர்

(வ.பி.போ.சபை)

இயக்குநர்

அண்ணாவியார் நாகலிங்கம் கலைப்பள்ளி

ஆர்வமுடைய துறைகள்:

மொழி:- தமிழ்

ஆங்கிலம்

சிங்களம்

கலை:- கூத்து

நாடகம்

கவிதை

பிற ஆக்கங்கள்:

முருகம்மை

(வடமோடிநாட்டுக்கூத்து)

